

Undersøgelse af kommunernes praksis i region Sjælland for afslag på dispensation for anmeldelsesfrist i relation til § 38, stk. 5 og 6 og § 43, stk. 4 og 5, i lov om sygedagpenge.

Beskæftigelsesankenævnets praksisundersøgelse december 2008

Indhold

Forord	1
1. Resumé, konklusioner og anbefalinger:	2
1.1. Materiel vurdering af kommunernes afgørelser viser	2
1.2. Formalitetsvurdering af kommunernes afgørelser viser	3
2. Resultatet af vurderingerne	5
3. Materiel vurdering af sagerne	8
3.1. Om kommunernes afgørelse samlet set er rigtig	8
4. Formalitetsvurdering af sagerne	10
4.1. Er begrundelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24?	10
4.2. Øvrige forhold	11
5. Refererede sager	12
5.1. Partshøring ctr. udtaleret	12
5.2. Sager der ville være blevet hjemvist eller ændret	13
Bilag	14
Bilag 1. Undersøgelsens hjemmel, omfang og metode	14
Bilag 2. Regelgrundlag	17
Lovens §§ 38 og 43	17
Fortolkning af § 38, stk. 6 og af § 43, stk. 5	18
Vejledningens pkt. 38.1., 2 og 4 for så vidt angår anmeldelse og dispensationsadgang for lønmodtagere	19
Uddrag af vejledningens pkt. 43.1, 3 og 4 for så vidt angår anmeldelse og dispensationsadgang for selvstændige	21
Bilag 3. Relevante principafgørelser (SM'ere) fra Ankestyrelsen	23
SM D-8-95. Dagpenge – anmeldelse – frist – begrundelse	23
SM D-21-95. Dagpenge – anmeldelse – frist – begrundelse	24
SM D-19-97. Dagpenge – anmeldelse – frist	25
Bilag 4. Forslag til standardafgørelse for så vidt angår lønmodtagere	27
Bilag 5. Forslag til standardafgørelse for så vidt angår selvstændige	28
Bilag 6. Måleskema	29

Forord

Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen Sjælland har i 2008 gennemført en praksisundersøgelse vedrørende kommunernes afgørelser om afslag på dispensation fra anmeldelsesfristen i relation til dagpengelovens §§ 38, stk. 6 og 43, stk. 5.

Formålet med praksisundersøgelsen er at vurdere korrektheden af regionens kommuners afgørelser om afslag på dispensation med henblik på at sikre ensartethed og ligebehandling.

Praksisundersøgelsen foretages som led i Beskæftigelsesankenævnets pligt til, jf. retssikkerhedslovens § 78, stk. 1, inden for sit område og på regionsplan at koordinere, at afgørelser, som indbringes for nævnet, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Der henvises til retssikkerhedslovens § 78, stk. 2, hvorefter Beskæftigelsesankenævnet som led i denne koordinering følger kommunens praksis.

Praksisundersøgelsen skal i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de deltagende kommuner. Bestemmelsen præciserer det kommunalpolitiske ansvar for at følge op på Beskæftigelsesankenævnets praksisundersøgelser og understreger kommunalbestyrelsernes ansvar for at implementere retssikkerhed i kommunerne på det beskæftigelsesmæssige område.

1. Resumé, konklusioner og anbefalinger:

Beskæftigelsesankenævnet har gennemført en praksisundersøgelse vedrørende kommunernes afgørelser om afslag på dispensation fra anmeldelsesfristen efter dagpengelovens §§ 38, stk. 6 og 43, stk. 5.

Det har ikke været muligt at tilvejebringe det ønskede antal sager på i alt 70 fra 5 kommuner til brug for undersøgelsen, som derfor kun omfatter 35 sager indsendt af 3 kommuner. Der blev modtaget i alt 38 sager fra kommunerne, men 3 af de indsendte sager omhandlede afslag på dagpengerefusion til arbejdsgiver, og faldt dermed uden for undersøgelsens område.

Det er yderst uheldigt, at 2 kommuner ikke har været i stand til at fremfinde de ønskede sager i deres system og på den måde ikke kan blive praksiskoordineret på et område som ankeinstanserne har fundet relevant.

Nævnet finder, at kommunerne bør have et system, der gør det muligt at fremfinde de ønskede sager for sådanne undersøgelser.

Nævnet skal henvise til, at Ombudsmanden blandt andet har udtalt, at det giver anledning til principiel betænkelighed, at et administrativt system ikke er indrettet således, at det er muligt at finde frem til de afgørelser, som er truffet ud fra relativt overordnede objektive og relevante kriterier. Ombudsmanden har endvidere udtalt, at det kan give anledning til store betæneligheder, at myndighederne ikke selv – når praksis i disse sager skal fastlægges – i de administrative systemer kan finde relevante, lignende sager.

Beskæftigelsesankenævnets gennemgang af sagerne har ført til nedenstående hovedkonklusioner

Materiel vurdering

1.1. Materiel vurdering af kommunernes afgørelser viser

- ✓ At 77 % (27) af sagerne er i overensstemmelse med lovgivning og praksis.
- ✓ At de øvrige 23 % (8) af sagerne ville være blevet ændret eller hjemvist, hvis det havde været klagesager.
- ✓ At det i disse 23 % (8) af sagerne ikke kunne efterprøves, om der forelå andre særligt undskyldende forhold, der kunne begrunde dispensation jf. dagpengelovens §§ 38, stk. 6 og 43, stk. 5.
- ✓ At betingelserne om hospitalsophold og ophold i udlandet, der ligeledes kan begrunde dispensation efter ovennævnte bestemmelser, ikke fandtes relevant i nogen af sagerne, da der ikke var forhold, som kunne tyde på, at disse betingelser var opfyldt, heller ikke i de tilfælde, hvor kommunen ikke specifikt havde forholdt sig hertil.

Formalitetssvurdering

1.2. Formalitetssvurdering af kommunernes afgørelser viser

- Ø At afgørelserne i alle sager er skriftlige, at det klart fremgår af disse, hvilken afgørelse, der var truffet, og at anmeldelsen i alle sager var sket for sent.
- Ø At kommunerne i 86 % (30) af sagerne har forholdt sig til, om der kunne dispenseres fra anmeldelsesfristen jf. lovens § 38, stk. 6 eller § 43, stk. 5.
- Ø At begrundelserne i 86 % (30) af sagerne i nogen grad var i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24, idet der manglede præcis og korrekt henvisning til lovregler.
- Ø At begrundelserne i de resterende 14 % (5) af sagerne kun i ringe grad var i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24, idet der både manglede præcis og korrekt henvisning til lovregler, og kommunerne ikke havde forholdt sig til dispensationsadgangen i afgørelserne.
- Ø At der kun i 43 % (15) af sagerne var givet en fuldt ud korrekt klagevejledning, at der i de 49 % (17) af sagerne var anført, at en klage skulle sendes til kommunen, og at det for så vidt angår de resterende 8 % (3) ikke kunne efterprøves, da klagevejledning ikke var vedlagt.

Det bemærkes, at der i en række sager, i selve afgørelsen, er beregnet og angivet en forkert frist for anmeldelse. Dette forhold er dog ikke tillagt særskilt betydning ved vurderingen af sagerne.

Nævnet anbefaler:

- At kommunerne er opmærksomme på at angive korrekt hjemmel med præcis angivelse af § og stk.
- At kommunerne beregner fristen for rettidig anmeldelse korrekt, og er opmærksomme på, at anmeldelsen skal være kommunen i hænde senest på ugedagen efter 1. fraværsdag inden lukketid jf. vejledningens punkt 38.2 og 43.2.
- At kommunerne husker at forholde sig til dispensationsadgangen, herunder også og især om der foreligger andre særligt undskyldende forhold, og derved er opmærksomme på og vurderer
 - Ø om overskridelsen af fristen skyldes forkert vejledning fra myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene
 - Ø om lønmodtageren/den selvstændige må antages at have været bekendt med anmeldelsesreglerne
 - Ø om pågældende tidligere har modtaget sygedagpenge

- Ø om og hvornår der eventuelt tidligere måtte være givet dispensation
- Ø om pågældende havde blanketten i hænde i god tid inden udløbet af anmeldelsesfristen
- Ø om anmeldelsen er indgivet uden unødigt ophold.

Kommunerne bør samtidig være opmærksomme på, at der er forskel på dispensationsadgangen for lønmodtagere og selvstændige jf. vejledningens pkt. 38.4 og 43.3, idet de 2 sidstnævnte forhold alene er anført i vejledningens punkt 43.3 vedrørende de selvstændige.

- At kommunerne sikrer sig, at der altid gives korrekt klagevejledning, og derved er opmærksomme på, at klage kan indgives telefonisk eller ved fremmøde i kommunen.

Nævnet skal derfor anbefale, at man anvender formuleringen, at en klage skal "indbringes" til kommunen inden 4 uger efter afgørelsens modtagelse.

Nævnet har udarbejdet forslag til en kort, men præcis standardafgørelse for henholdsvis lønmodtagere og for selvstændige, hvor de foreslåede anbefalinger er indarbejdet jf. undersøgelsens bilag 3 og 4.

2. Resultatet af vurderingerne

I dette afsnit præsenteres undersøgelsens resultater i grafisk form.

I figurene er resultaterne angivet med procentvis fordeling.

Ud af de 38 indsendte sager er 3 ikke omfattet af undersøgelsestemaet og derfor sorteret fra. Der indgår således 35 sager i undersøgelsen.

Figur 1

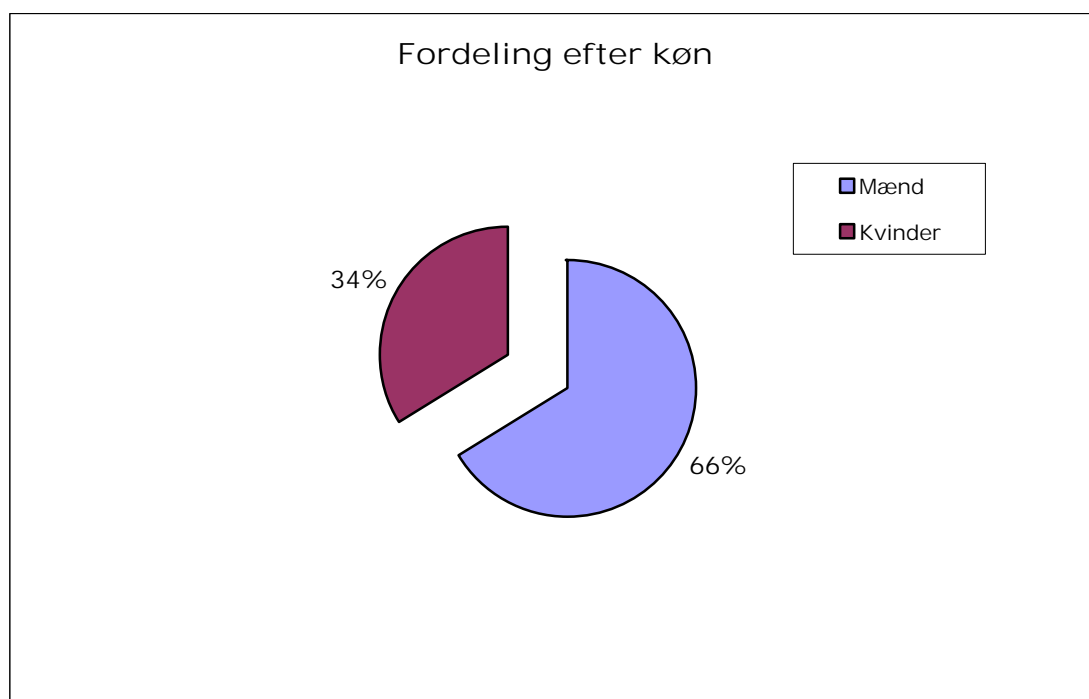

Fig. 1 viser, at 34 % af sagerne omhandlede kvinder og 66 % af sagerne mænd.

Figur 2

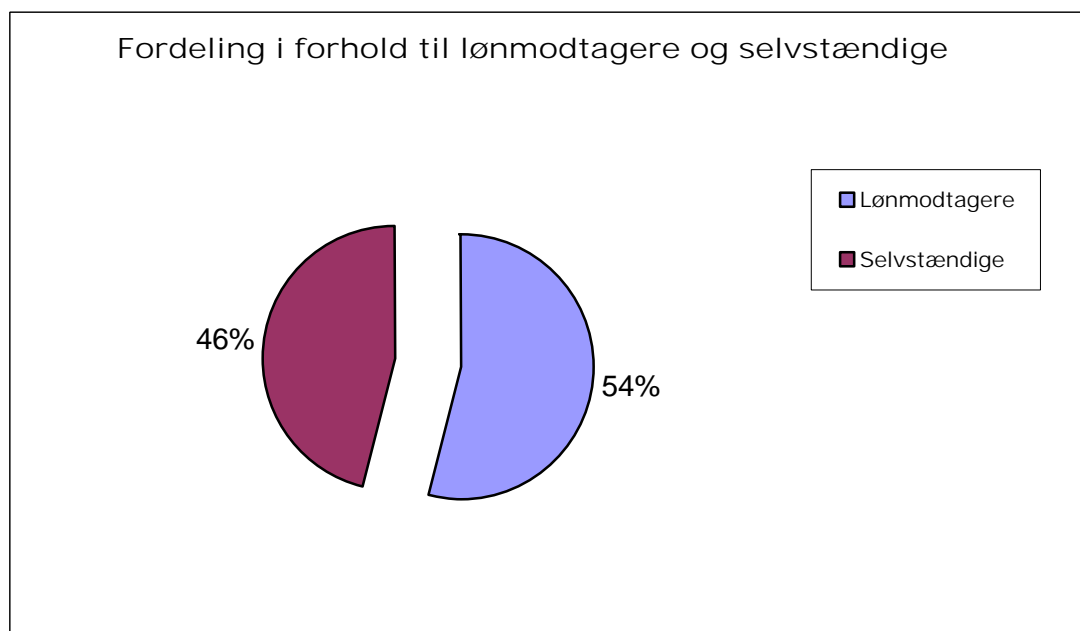

Fig. 2 viser, at 54 % af sagerne omhandlede lønmodtagere og 46 % selvstændige.

Figur 3

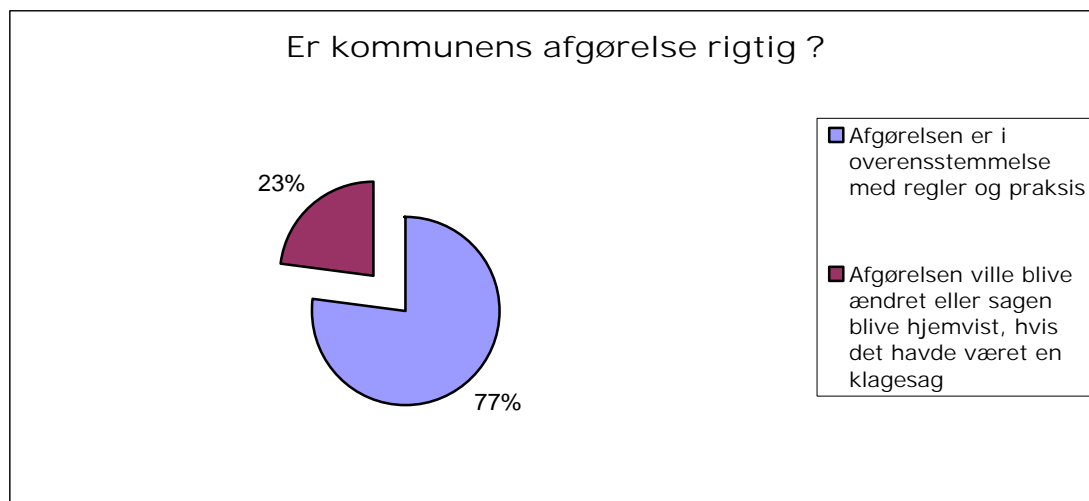

Fig. 3 viser, at der er truffet rigtig afgørelse i 77 % af sagerne.

Figur 4

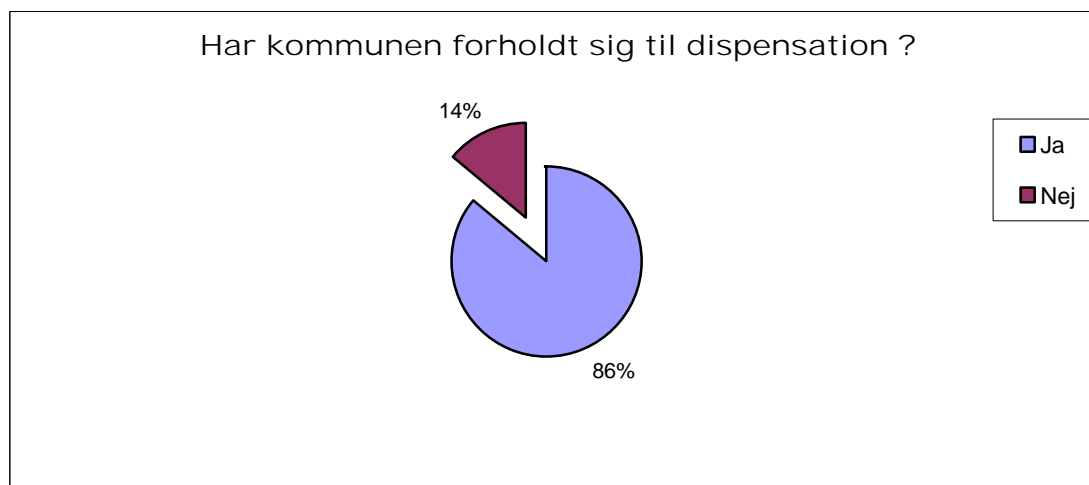

Fig. 4 viser, at kommunerne i 86 % af sagerne forholdt sig til, om der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen.

Figur 5

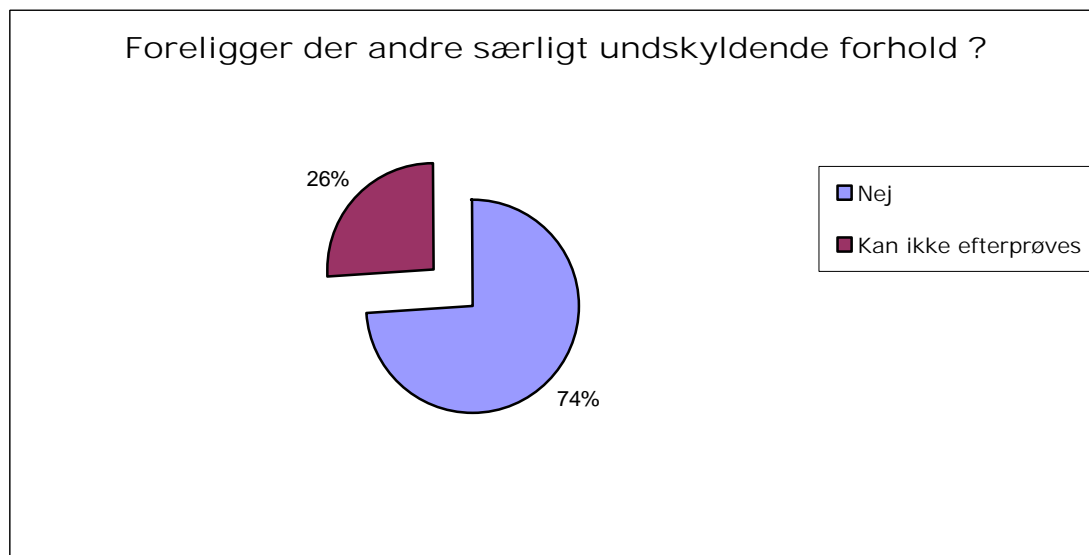

Fig. 5 viser, at der i 74 % af sagerne ikke foreligger andre særligt undskyldende forhold.

Figur 6

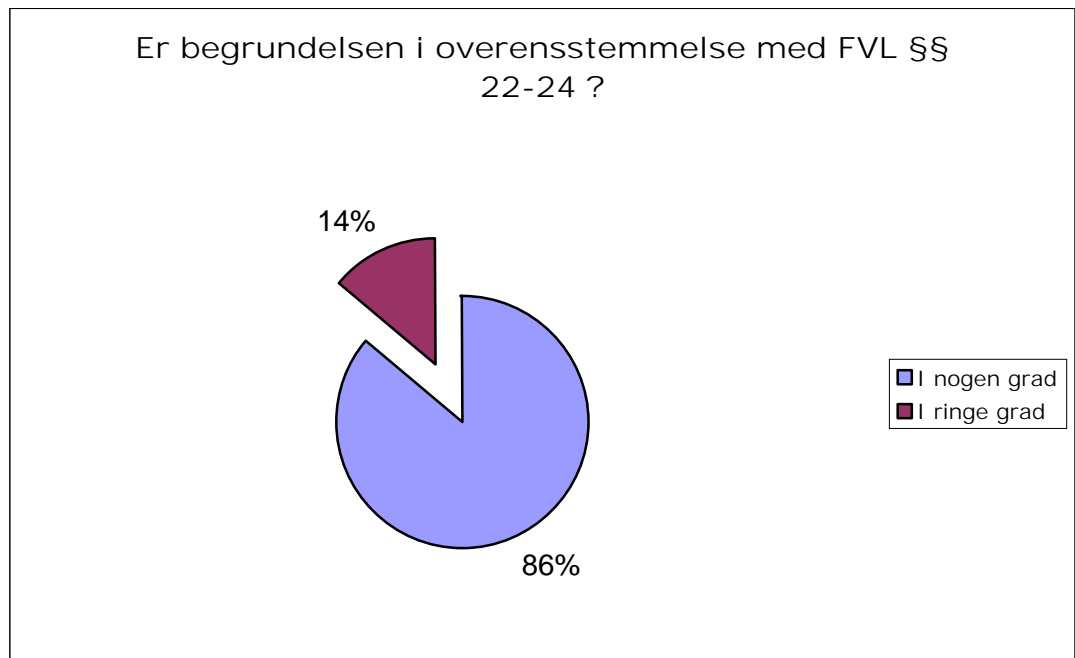

Fig. 6 viser, at i 86 % af sagerne er begrundelsen i nogen grad i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24.

Figur 7

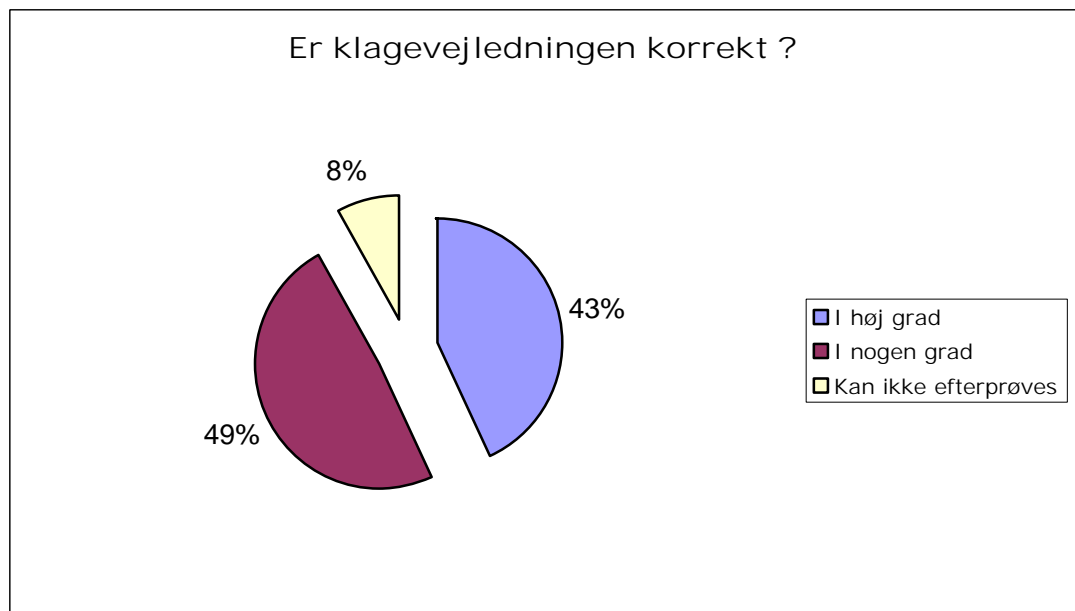

Fig. 7 viser, at der kun i 43 % af sagerne var givet en fuldt ud korrekt klagevejledning.

3. Materiel vurdering af sagerne

Ved den materielle vurdering af sagerne i undersøgelsen er der set på, om kommunerne har truffet afgørelse i overensstemmelse med lovgivning og praksis.

De regler, der er vurderet i forhold til, er reglerne i dagpengelovens §§ 38, stk. 6 og 43, stk. 5 om dispensation fra anmeldelsesfristen af sygefravær for henholdsvis lønmodtagere og selvstændige.

Efter disse bestemmelser kan der meddeles dispensation fra anmeldelsesfristen og udbetales dagpenge for tiden før anmodningsdagen, når lønmodtageren eller den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særlige undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden (bortset fra en enkelt undtagelse for så vidt angår lønmodtagere jf. vejledningens punkt 38.4, som er gengivet i undersøgelsens p.18).

3.1. Om kommunernes afgørelse samlet set er rigtig

Nævnet
vurderer

Nævnet har vurderet:

- At 77 % (27) af sagerne er i overensstemmelse med lovgivning og praksis.
- At de øvrige 23 % (8) af sagerne ville være blevet ændret eller hjemvist, hvis det havde været klagesager.

Det skal for så vidt angår disse 8 sager, som nævnet ville have ændret eller hjemvist, bemærkes, at kommunen i 2 af disse sager havde henvist til, at der var givet dispensation vedrørende en tidligere sygeperiode, hvilket også var korrekt. Dispensationen var imidlertid først givet efter udløbet af anmeldelsesfristen for det senere sygefravær, som sagerne konkret drejede sig om. Lønmodtagerne havde dermed ikke modtaget kommunens afgørelse om dispensation på det tidspunkt, hvor anmeldelsesfristen for det nye sygefravær udløb. Der var således her formentlig tale om en ren sagsbehandlings/administrativ fejl, da afslaget for den senere sygeperiode blev meddelt med henvisning til, at der tidligere var givet dispensation.

Kommunen havde ikke forholdt sig til, om der kunne dispenseres fra anmeldelsesfristen i de resterende 6 sager.

I en af sagerne gav kommunen dog efterfølgende dispensation i forbindelse med, at afgørelsen blev påklaget.

De resterende 5 sager omhandlede selvstændige.

Ved vurderingen af de 8 sager, der ville være blevet hjemvist eller ændret, lagde nævnet vægt på:

- § At kommunerne i 5 af sagerne ikke havde forholdt sig til, om der kunne dispenseres fra anmeldelsesfristen jf. lovens § 43, stk. 5.

- § At betingelsen om hvorvidt der forelå - andre særligt undskyldende forhold - ikke kunne efterprøves i nogen af sagerne, da det ikke fremgik af sagsakterne i disse,
- ü om overskridelsen af fristen skete på grund af forkert vejledning fra myndigheder eller andre, der måtte antages at have særligt kendskab til forholdene
 - ü om der tidligere, altså før udløbet af anmeldelsesfristen, var givet dispensation
 - ü om lønmodtageren/den selvstændige tidligere havde modtaget sygedagpenge fra kommunen
 - ü eller i øvrigt var bekendt med anmeldelsesreglerne
 - ü eller - burde være det - ved for eksempel at have haft anmeldelsesblanketten i hænde i god tid inden udløbet af anmeldelsesfristen
 - ü og om anmeldelsen var sket uden unødigt ophold

Der henvises til vejledningens pkt. 38.4 for så vidt angår dispensationsadgangen for lønmodtagere og til pkt. 43.3 for så vidt angår de selvstændige.

Det bemærkes, at hvis der tidligere var givet dispensation, og der var henvist til dette i afgørelsen, har nævnet lagt til grund, at kommunen havde forholdt sig til dispensationsadgangen, selvom det ikke direkte fremgik af afgørelsen.

Ligeledes er det, i en enkelt af sagerne, der omhandlede dispensation til en selvstændig, og hvor det alene fremgik, at der tidligere var givet dispensation uden datoen herfor var oplyst, vurderet, at afgørelsen var i overensstemmelse med regler og praksis. Der blev her især lagt vægt på, at kommunen havde forholdt sig til, om der kunne gives dispensation, og at der tidligere havde været givet dispensation.

Anbefaling

At kommunerne husker at forholde sig dispensationsadgangen, herunder også og især om der foreligger andre særligt undskyldende forhold

4. Formalitetsvurdering af sagerne

Ved den formelle vurdering er der set på, hvilken form afgørelsen har, om det fremgår hvilken afgørelse, der er truffet, om anmeldelsen er sket for sent, og om begrundelsen er i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24. Der er ligeledes set på, om klagevejledningen er korrekt.

Der er i alle sagerne truffet en skriftlig afgørelse, og det fremgår ligeledes af alle sager, hvilken afgørelse der er truffet. Dette forhold vil derfor ikke blive behandlet yderligere i undersøgelsen.

4.1. Er begrundelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24?

Der er i alle sager angivet hjemmel for afgørelsen, men i ingen af sagerne var der en fuldt ud korrekt og præcis henvisning til lovgrundlaget for afgørelsen.

Der manglede således i alle sager en præcis henvisning til dispensationsreglerne i henholdsvis § 38, stk. 6 eller § 43, stk. 5, selvom kommunerne i 86% (30) af sagerne havde forholdt sig til dispensationsmuligheden.

I disse sager, hvor kommunerne havde forholdt sig til, om der kunne dispenseres fra anmeldelsesfristen, og hvor der i øvrigt var henvist korrekt til hovedparagraffen, men uden præcis henvisning til hvilken del af bestemmelsen, der var anvendt, har nævnet fundet, at begrundelsen for afgørelsen i nogen grad var opfyldt.

I de 14 % af sagerne (5) hvor der ikke var en fuldt ud korrekt og præcis henvisning til lovgrundlaget for afgørelsen, og hvor kommunerne tillige ikke havde forholdt sig til dispensationsadgangen, har nævnet fundet, at begrundelsen for afgørelserne kun i ringe grad var i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24.

Anbefaling

Kommunerne skal således være opmærksomme på at angive korrekt hjemmel med præcis angivelse af § og stk., så det fremgår specifikt hvilke dele af paragraffen, afgørelsen er truffet efter.

I en række sager, er der, i selve afgørelsen, beregnet og angivet en forkert frist for anmeldelse. Da fristen var beregnet 1 dag forkert til borgerens fordel i alle sager på nær én, hvor beregningen blev til skade for borgeren på grund af mellemliggende helligdag, men i øvrigt heller ikke havde betydning for afgørelsens resultat, har nævnet ikke tillagt disse forhold særskilt betydning ved vurderingen af sagerne.

Nævnet skal i den forbindelse henvise til, at anmeldelsen skal være kommunen i hænde senest på ugedagen efter 1. fraværdsdag inden lukketid. Dette fremgår af vejledningens punkt 38.2 for så vidt angår lønmodtagere og punkt 43.2 for så vidt angår selvstændige. Se eksempelvis sag nr. 4 og 13, som er gengivet nedenfor.

Anbefaling

At det er en god men ikke en nødvendig service at oplyse, hvornår rettidig anmeldelse skulle være sket, og at beregningen af fristen sker korrekt, idet anmeldelsen skal være kommunen i hænde senest på ugedagen efter 1. fraværsdag inden lukketid.

4.2. Øvrige forhold

Partshøring

Partshøring har ikke været aktuel i nogen af sagerne. Se eksempelvis sag nr. 4 og 13, der er gengivet nedenfor.

Klage- vejledning

Klagevejledningerne er angivet:

- o Helt korrekt/ i høj grad i 43 % (15) af sagerne,
- o i nogen grad i 49 % (17) af sagerne, da det var anført, at en eventuel klage skulle sendes til kommunen,
- o og i 8 % (3) af sagerne kunne spørgsmålet ikke efterprøves, da der ikke var vedlagt en klagevejledning i de fremsendte sagsakter.

Anbefaling

At kommunerne sikrer sig, at der altid gives korrekt klagevejledning, og derved er opmærksomme på, at der ikke er noget krav om, at en klage skal indsendes til kommunen, idet en klage også kan indgives telefonisk eller ved fremmøde i kommunen.

Ingen af sagerne gav i øvrigt anledning til bemærkninger.

5. Refererede sager

Refererede sager

Sager som nævnet finder har skilt sig ud fra de andre i undersøgelsen :

5.1. Partshøring ctr. udtaleret

Sag nr. 4 og 13. I disse 2 sager havde kommunen indføjet et afsnit, der blev kaldt partshøring, idet kommunen henviste til, at borgeren i henhold til forvaltningslovens §§ 19-21 skulle have lejlighed til at udtale sig om forhold, der kunne have betydning for afgørelsen. Såfremt kommunen ikke hørte fra den pågældende inden en nærmere angivet frist, ville afgørelsen blive betragtet som endelig.

Der var således ikke tale om en partshøring over konkrete oplysninger i sagen, men alene henvist til en ret til at udtale sig generelt, hvorfor kommunens henvisning til partshøring og forvaltningslovens §§ 19-21 var misvisende.

Nævnet har imidlertid ikke tillagt dette forhold betydning ved vurdering af afgørelsernes rigtighed, da angivelsen af den anførte udtaleret ikke har været til skade til borgeren.

Bemærk !

Nævnet skal i den forbindelse påpege, at der alene skal foretages partshøring jf. forvaltningslovens § 19, stk. 1, såfremt der er oplysninger i sagen, som parten ikke er bekendt med, at kommunen er i besiddelse af, at disse oplysninger er til ugunst for den pågældende, og at de er af væsentlig betydning for afgørelsen.

Nævnet skal endvidere påpege, at der ikke må foretages partshøring samtidig med at afgørelsen træffes, og at en foretaget partshøring, uanset om borgeren reagerer eller ej, altid skal følges op af en endelig afgørelse.

Fristen for anmeldelse var i begge sager oplyst til at være en uge efter 1. fraværsdag, men beregningen af selve fristen og angivelsen af sidste rettidige frist var forkert med én dag til fordel for borgeren.

Begrundelserne blev i begge sager vurderet til i nogen grad at opfylde forvaltningslovens krav til begrundelse jf. forvaltningslovens §§ 22-24, selvom der i den ene sag fejlagtigt var henvist til gammel lov, og der i ingen af sagerne var henvist til dispensationsreglen i § 38, stk.6.

Kommunen havde imidlertid forholdt sig til dispensationsadgangen i begge sager, og der var i afgørelserne henvist til, at der tidligere var givet dispensation på grund af for sen anmeldelse, og at der i den forbindelse blev udleveret skriftlige regler for rettidig anmeldelse.

Kommunen anførte, at man på den baggrund skønnede, at de pågældende var bekendt med anmeldelsesreglerne. Kopi af de tidligere meddelelser om dispensation var vedlagt afgørelserne. Disse dispensationer var givet ca. 1 måned forud for det nye sygefravær, og det fremgik klart heraf, at retten til dagpenge ville mistes, hvis anmodningen blev modtaget for sent i kommunen.

Begge afgørelser blev vurderet til at være i overensstemmelse med regler og praksis.

5.2. Sager der ville være blevet hjemvist eller ændret

Sag nr. 30. Sagen omhandlede en selvstændig, der telefonisk havde anmeldt sit sygefravær 2½ måned efter første sygedag. Begrundelsen for den sene anmeldelse og sygefraværet var, at hans mor lå for døden på grund af kræft. Første reelle sygedag var den dag, han havde fået at vide, at moderen var døde.

Kommunen gav afslag på udbetaling af dagpenge alene under henvisning til dagpengelovens § 43 som helhed, idet man gjorde opmærksom på, at sygefravær skulle anmeldes senest 1 uge efter 1. fraværsdag, og hvis anmodningen blev indgivet senere, havde den selvstændige først ret til sygedagpenge fra den dag anmodningen blev modtaget.

Kommunen havde således slet ikke forholdt sig til dispensationsadgangen jf. § 43, stk. 5, og dette er begrundelsen for nævnets vurdering af sagen, selvom der var forløbet lang tid fra første sygedag til anmeldelsestidspunktet.

Nævnet skal i øvrigt bemærke, at anmeldelse af sygefravær for selvstændige ifølge § 43, stk. 3 og vejledningens punkt 43.2 enten skal ske via den digitale indberetningsløsning på www.virk.dk eller på papirblanketten dp.200 C. Anmeldelsen var således ikke foretaget i overensstemmelse med reglerne herfor, men da kommunen havde accepteret anmeldelsesformen, har nævnet ikke nærmere taget stilling til betydningen heraf.

Sag nr. 36. Sagen omhandlede en lønmodtager, hvor anmeldelsen og anmodningen om dagpenge var modtaget 6 dage for sent i kommunen.

Kommunen gav afslag på udbetaling af dagpenge i henhold til dagpengelovens § 38 i sin helhed, idet man alene henviste til, at en lønmodtager der ikke har ret til dagpenge fra sin arbejdsgiver, skal indgive anmodningen senest 1 uge efter 1. fraværsdag. Det blev videre anført, at retten til dagpenge først indtræder den dag, hvor anmodningen modtages i kommunen, og at det for hans sygeperiode gjaldt, at han var raskmeldt på det tidspunkt og derfor ikke var dagpengeberettiget.

Kommunen havde ikke forholdt sig til dispensationsadgangen jf. § 38, stk. 6.

Lønmodtageren klagede over afgørelsen, idet han henviste til, at han ikke var bekendt med anmeldelsesreglerne i lovens § 38. Kommunen ændrede herefter sin afgørelse og lønmodtageren fik udbetalt sygedagpenge for fraværsperioden.

Bilag

Bilag 1. Undersøgelsens hjemmel, omfang og metode

Beskæftigelsesankenævnet har i henhold til retssikkerhedslovens § 78 pligt til i samarbejde med Ankestyrelsen at koordinere at kommunale afgørelser, der efterfølgende kan indbringes for nævnene, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis.

Nævnene har ansvaret for praksiskoordineringen på regionalt plan. Praksisundersøgelsen er et redskab, som benyttes med henblik på at få klarhed over, om kommunernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen. Hvis undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver praksisundersøgelserne grundlag for at målrette den fremadrettede vejlednings- og undervisningsindsats.

Praksisundersøgelsen skal i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de deltagende kommuner.

Ved en praksisundersøgelse indkaldes et antal sager fra kommunerne og der foretages en gennemgang af disse med henblik på en legalitetsvurdering. Legalitetsvurderingen indebærer dels en materiel vurdering af afgørelsernes rigtighed i forhold til lovgivningen og praksis, dels en formel fortolkning af sagerne i forhold til de forvaltningsretlige regler.

Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen Sjælland har besluttet i 2008 at foretage en praksisundersøgelse vedrørende kommunernes afslag på dispensation for anmeldelsesfristen i relation til sygedagpengelovens §§ 38, stk. 6 og 43, stk. 5.

Emnet for praksisundersøgelsen blev valgt, fordi der ikke tidligere har været gennemført en praksisundersøgelse på dette område, hverken af nævnene eller af Ankestyrelsen, og fordi der antages at være en del sager inden for dette område i kommunerne. Endvidere blev emnet valgt, da der i vores nævn og på landsplan er forholdsvis sparsom praksis på området.

Til brug for undersøgelsen har nævnet indkaldt 14 sager fra hver af følgende kommuner :

- § Stevns
- § Næstved
- § Holbæk
- § Vordingborg
- § Greve

Nævnet har modtaget i alt 38 sager, hvoraf de 3 omhandlede afslag på dagpengerefusion til arbejdsgiver, og dermed faldt uden for undersøgelsen. Undersøgelsen omfatter således alene 35 sager fordelt på følgende 3 kommuner:

- § Stevns
- § Holbæk
- § Vordingborg

Det begrænsede antal sager, der danner grundlag for undersøgelsen, skyldes primært, at 2 af kommunerne ikke har været i stand til at fremfinde sagerne i deres system.

Kommunerne er bedt om at udvælge sagerne, så den første sag vedrører den seneste afgørelse truffet før 1. januar 2008, den anden sag vedrører den næstsidste afgørelse truffet før 1. januar 2008 og så fremdeles, indtil det relevante antal sager er fundet.

En række af de indsendte sager (i alt 11) er omfattet af den tidligere gældende dagpengelov, men dette forhold er ikke tillagt særskilt betydning ved nævnets vurdering af sagerne, da der ikke er tilsigtet en praksisændring ved overgangen fra de gamle til de nye regler i dagpengeloven inden for det undersøgte område.

I forbindelse med indkaldelsen af sagerne har Beskæftigelsesankenævnet bedt om alle de sagsakter og oplysninger, der er indgået i afgørelsen om afslag på dispensation for anmeldelsesfristen, idet der samtidig er gjort opmærksom på, at sagerne alene vil blive bedømt på de oplysninger, der modtages.

Det bemærkes at nævnet ved vurderingen af sagerne har lagt til grund, at kommunerne har fremsendt alle de sagsakter og oplysninger, der umiddelbart måtte være. Når det fremgår af målingen, at der ikke mangler oplysninger i nogen af sagerne, er dette således vurderet i forhold til det grundlag, kommunerne har truffet deres afgørelser på.

Det bemærkes endvidere, at når nævnet har lagt til grund, at når der ikke i de foreliggende sagsakter var noget der tydede på, at der havde været tale om hospitals- eller udenlandsophold, så var dette heller ikke tilfældet. Efterprøvelsen af disse betingelser er derfor ikke fundet relevant i nogen af sagerne i undersøgelsen.

Beskæftigelsesankenævnet kan ikke i forbindelse med en praksisundersøgelse tage kommunernes afgørelser op af egen drift med henblik på at ændre afgørelsen, ligesom nævnet heller ikke bedømmer hensigtsmæssigheden af kommunernes forretningsgange eller det lokale serviceniveau.

Måleskema

Måleskema :

I forbindelse med Beskæftigelsesankenævnets vurdering af de indsendte afgørelser anvendes et måleskema, hvor der indgår de måleelementer, som er relevante for den konkrete praksisundersøgelse.

Måleskemaet bygger på en skabelon udarbejdet i samarbejde med Ankestyrelsen og nævnene i 2006. Måleskemaet er vedlagt som bilag 5.

Med 5 af de undersøgte sager som grundlag har Ankestyrelsen og Beskæftigelsesankenævnet foretaget en sammenlignende prøvemåling for at sikre et ensartet måleniveau i praksisundersøgelsen.

Bemærkninger til rapporten

Udkast til praksisundersøgelsen har været sendt til udtalelse i Ankestyrelsen og de deltagende kommuner til eventuelle bemærkninger. Ankestyrelsens bemærkninger er indarbejdet i rapporten.

Næstved Kommune har til rapportens afsnit 4 på side 2, hvor nævnet blandt andet har bemærket, at kommunerne bør have et system, der gør det muligt at fremfinde de ønskede sager for sådanne undersøgelser udtalt, at Næstved Kommune allerede har et anerkendt – og i alle sammenhænge – velfungerende ESDH system, der til fulde lever op til de behov Næstved Kommune og deres samarbejdspartnere har.

De øvrige kommuner har ikke haft bemærkninger til rapporten.

Beskæftigelsesankenævnet vil i det videre forløb med behandlingen af klagesager og vejledning af kommunerne være særlig opmærksom på de problemer, som undersøgelsen har afdækket.

Bilag 2. Regelgrundlag

Lovgrundlag

§ 38, stk. 6 og § 43, stk. 5 i lov om sygedagpenge nr. 563 af 9. juni 2006 og Arbejdsdirektoratets vejledning om sygedagpenge nr. 9300 af 25. juni 2008, pkt. 38.2, 38.4, 43.1, 43.3.

Det bemærkes, at selvom vejledningen er af en senere dato end de undersøgte sager, har nævnet alligevel valgt at medtage denne og henvise hertil i undersøgelsen, da den er et fortolkningsbidrag til den gældende dagpengelov og indeholder en præcisering af den foreliggende praksis.

Lovens §§ 38 og 43

§ 38

§ 38. Ved anmodning om sygedagpenge fra kommunen skal lønmodtageren anmelde sygefraværet til kommunen senest en uge efter 1. fraværsdag. Har arbejdsgiveren udbetalt sygedagpenge, skal anmeldelsen ske senest en uge efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt.

Stk. 2. Kommunen kan i særlige tilfælde forlange, at anmeldelsen sker tidligere end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Anmeldelse af sygefravær kan ske på en blanket, der anvises af kommunen.

Stk. 4. Arbejdsgiveren, der skal afgive oplysninger til brug for kommunens behandling af lønmodtagerens sag, skal gøre dette

- 1) via den landsdækkende digitale løsning på Virk.dk eller
- 2) på en papirblanket, som anvises af kommunen.

Stk. 5. Hvis anmodning om sygedagpenge fra kommunen indgives senere end fastsat i stk. 1 eller 2, har lønmodtageren først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen modtages.

Dispensation

Stk. 6. Kommunen kan udbetale sygedagpenge for tiden før anmodningsdagen, når lønmodtageren på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særlige undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden, jf. stk. 7.

Stk. 7. Hvis arbejdsgiveren har udbetalt løn eller sygedagpenge i 6 måneder eller mere, uden at arbejdsgiveren har anmeldt sygefraværet til kommunen, kan anmodningsfristen fraviges, hvis anmodningen om sygedagpenge indgives senest 4 uger efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt, og lønmodtageren ikke længere er ansat hos arbejdsgiveren.

§ 43

§ 43. den selvstændige erhvervsdrivende skal anmelde sygefravær til kommunen senest 3 uger efter 1. fraværsdag. Har den selvstændige sikret sig ret til dagpenge fra 1. eller 3. fraværsdag, jf. § 45, skal anmeldelsen dog ske senest en uge efter sygedagpengerettens indtræden.

Stk. 2. Kommunen kan i særlige tilfælde forlange, at anmeldelse sker tidligere end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Anmeldelse af sygefraværet til kommunen kan ske

- 1) via den landsdækkende digitale løsning på Virk.dk eller
- 2) på en papirblanket, som anvises af kommunen.

Dispensation

Stk. 4. Hvis anmodning om sygedagpenge fra kommunen indgives senere end fastsat i stk. 1 eller 2, har den selvstændige først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen er modtaget.

Stk. 5. Kommunen kan dog udbetale sygedagpenge for tiden før anmodningsdagen, når den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særligt undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden.

Stk. 6. Hvis der ved anmodningen om sygedagpenge ikke foreligger dokumentation for arbejdsfortjenesten i virksomheden, indtræder retten til sygedagpenge først fra det tidspunkt, hvor dokumentationen foreligger og der er indgivet fornyet anmodning om sygedagpenge, jf. § 46, stk. 2, nr. 2.

Fortolkning af § 38, stk. 6 og af § 43, stk. 5

Der gælder 2 stort set enslydende regler for, hvornår der kan meddeles dispensation ved henholdsvis lønmodtagers og den selvstændiges for sene anmeldelse af sygefravær, men ifølge vejledningen er adgangen til at meddele dispensation dog lidt mere begrænset for så vidt angår selvstændige jf. det anførte nedenfor. Der kan imidlertid ikke angives helt faste kriterier for, hvornår betingelserne for dispensation er opfyldt, idet der udover årsager som hospitalsophold eller ophold i udlandet alene er henvist til – "eller når andre særlige undskyldende forhold, har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt". Kommunen skal således i hvert enkelt tilfælde foretage et skøn over, om betingelserne for dispensation måtte være opfyldt.

Vejledningen om sygedagpenge angiver dog visse eksempler på, hvornår sådanne særlige undskyldende forhold kan foreligge. De kan eksempelvis foreligge, hvis fristoverskridelsen skyldes forkert vejledning fra myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene, ligesom der vil kunne lægges vægt på, om pågældende må antages at være bekendt med anmeldelsesfristerne, og dermed om og hvornår en tidligere dispensation eventuelt måtte være givet.

For så vidt angår Ankestyrelsens praksis med hensyn til hvilken betydning en tidligere dispensation skal tillægges kan henvises til SM D-21-95 og SM D-19-97.

Ankestyrelsen fandt i SM D-21-95, at der skulle gives dispensation fra anmeldelsesfristen på grund af særlige undskyldende forhold, idet en tidligere dispensation lå 2 år og 4 måneder tilbage uden mellemkommende sygeperioder. Dagpengeudvalget lagde ved afgørelsen vægt på, at lønmodtageren ikke havde været sygemeldt efter december 1992, og at der var gået mere end 2 år, siden han i forbindelse med dispensation fra anmeldelsesfristen i januar 1993 modtog blanket dp 223 med orientering om anmeldelsesreglerne.

I SM D-19-97 fandt Ankestyrelsen, at en lønmodtager, som ca. 2 år og 3 måneder tidligere havde fået dispensation fra anmeldelsesfristen ikke på ny kunne få dispensation. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at A-kassen havde underskrevet anmodningsblanketten på 1. sygedag, og på at anmeldelsesreglerne står trykt på blanketten. Dagpengeudvalget ændrede således kommunens afgørelse.

Begge SM meddelelser er gengivet fuldt ud nedenfor.

Det bemærkes, at dispensationsadgangen ifølge vejledningen er lidt mere begrænset for selvstændige end for lønmodtagere, idet det direkte fremgår, at såfremt den selvstændige har haft dp 200C med fortrykte anmeldelsesfrister i hænde i god tid før udløbet af anmeldelsesfristen, vil der ikke kunne lægges vægt på, at en tidligere dispensation ligger langt tilbage. Ligeledes fremgår, at der ved vurderingen af, om der kan gives dispensation, endvidere må lægges vægt på, om den selvstændige har indgivet anmodning om sygedagpenge til kommunen uden unødigt ophold. Samme forhold er ikke anført i vejledningen for lønmodtagere.

Ankestyrelsen har dog i flere afgørelser lagt vægt på, hvor lang tid der var gået fra lønmodtageren havde modtaget blanketten fra henholdsvis arbejdsgiver og A-kasse og indtil blanketten blev afleveret i kommunen jf. SM D-8-95, sag nr. 2 og 5. I sag nr. 2 lagde Dagpengeudvalget således navnlig vægt på, at lønmodtageren først afleverede anmodningen mere end én måned efter at have modtaget den fra arbejdsgiveren, og i sag nr. 5 blev der lagt vægt på, at lønmodtageren måtte antages ikke at have foretaget anmeldelse til kommunen hurtigst muligt efter at have modtaget anmeldelsesblanketten fra A-kassen.

Begge SM meddelelser er gengivet fuldt ud nedenfor.

Lønmodtager [Vejledningens pkt. 38.1., 2 og 4 for så vidt angår anmeldelse og dispensationsadgang for lønmodtagere](#)

Frist for
anmeldelse

38.1 Anmeldelsesfristen

Ved anmodning om udbetaling af sygedagpenge fra kommunen skal lønmodtageren som hovedregel anmelde sygefraværet senest 1 uge efter 1. fraværsdag.

Hvis arbejdsgiveren har udbetalt løn eller sygedagpenge i arbejdsgiverperioden, skal lønmodtageren anmelde sygefraværet til kommunen senest 1 uge efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt.

Opfylder lønmodtageren alene lovens beskæftigelseskrav over for kommunen, således at sygedagpengene skal udbetales fra kommunen, skal sygefraværet anmeldes inden 1 uge efter 1. fraværsdag, dvs. senest på den 8. sygedag. Opfylder lønmodtageren derimod beskæftigelseskravet over for såvel arbejdsgiveren som kommunen, skal anmeldelsen ske senest 1 uge efter den dag, hvor arbejdsgiveren har afsluttet udbetalingen af sygedagpenge.

I særlige tilfælde kan kommunen kræve, at lønmodtageren anmelder sit sygefravær med en kortere frist, jf. lovens § 38, stk. 2. Det kan være tilfældet i sager, hvor kommunen f.eks. på grund af mange hyppige eller kortvarige sygemeldinger kan have behov for hurtigt at få kontrolleret sygefraværets rigtighed i form af en lægeerklæring. Bestemmelsen åbner mulighed for at stille krav om, at anmeldelsen af sygefraværet sker allerede på 1. fraværsdag, jf. Principafgørelse D-27-96.

Når kommunen stiller krav om, at lønmodtageren ved fremtidige sygemeldinger skal anmelde fraværet med en kortere frist end den normale, skal lønmodtageren skriftligt have oplyst, hvilke konkrete sygdomstilfælde, der ligger til grund for kravet.

Formkrav

38.2 Anmeldelsens form

Lønmodtageren skal anmode om sygedagpenge på en papirblanket (dp 200A), der anvises af kommunen.

Blanketten skal være kommunen i hænde inden udløbet af afleveringsfristen, dvs. senest på ugedagen efter 1. fraværsdag. Ved "i hænde" forstås, at blanketten skal være modtagelses-stemplet eller afleveret personligt til kommunen inden arbejdstids ophør, f.eks. i kommunens postkasse, uanset hvornår postkassen rent faktisk tømmes. Se Principafgørelse D-18-95.

Dispensation

38.4 Overskridelse af anmeldelsesfristen

Hvis lønmodtageren anmelder sygefraværet for sent, mister den pågældende som hovedregel retten til sygedagpenge for tiden indtil anmeldelsesdagen, dvs. at sygedagpengene først udbetales fra og med den dag, hvor kommunen har modtaget anmeldelsen.

Kommunen kan dog dispensere fra anmeldelsesfristen, hvis der foreligger særlige undskyldende forhold. Kommunens vurdering heraf foretages i hvert enkelt tilfælde på baggrund af et skøn over, om der ligger sådanne forhold bag overskridelsen af fristen.

Hvis den manglende overholdelse af fristen skyldes, at lønmodtageren på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde sygefraværet til tiden, kan kommunen dispensere og udbetale sygedagpenge for tiden før anmeldelsesdagen.

Særlige undskyldende forhold kan også foreligge, når lønmodtageren ikke har overholdt fristen på grund af forkert vejledning fra myndigheder eller andre, der må antages at have særlig kendskab til forholdene.

Ved afgørelsen af spørgsmålet om en dispensation vil der også kunne lægges vægt på, om lønmodtageren må antages at være bekendt med anmeldelsesfristerne. Dispensation vil således efter omstændighederne kunne gives, hvis lønmodtageren ikke tidligere har modtaget sygedagpenge fra kommunen. Er der forløbet flere år uden sygeperioder siden en tidligere dispensation, vil dette forhold også kunne tillægges betydning.

Hvis anmodningen om sygedagpenge fremsættes mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden, kan der – bortset fra en enkelt undtagelse – ikke dispenseres fra anmeldelsesfristen.

Undtagelsen gælder den situation, hvor en lønmodtager har været ansat hos en arbejdsgiver, der har udbetalt sygedagpenge eller løn i 6 måneder eller længere tid uden at have anmeldt sygefraværet til kommunen. I denne situation er der mulighed for at dispensere fra anmeldelsesreglen, selv om anmeldelsen sker mere end 6 måneder efter

sygdommens opståen. Det er dog en betingelse, at anmodningen om sygedagpenge er indgivet senest 4 uger efter, at arbejdsgiveren er ophørt med at udbetale sygedagpenge eller løn, og at lønmodtageren ikke længere er ansat.

Selvstændig

Uddrag af vejledningens pkt. 43.1, 3 og 4 for så vidt angår anmeldelse og dispensationsadgang for selvstændige

Frist for anmeldelse

43.1 Den selvstændiges anmeldelse over for kommunen

En selvstændig erhvervsdrivende skal anmelde sygefraværet til kommunen senest 3 uger efter 1. fraværsdag.

Har den selvstændige ret til sygedagpenge fra 1. eller 3. fraværsdag, fordi vedkommende har tegnet forsikring, jf. lovens § 45, skal anmeldelse af sygefraværet ske til kommunen senest 1 uge efter sygedagpengerektens indtræden.

Kommunen kan i særlige tilfælde forlange tidligere anmeldelse. Dette kan f.eks. være, hvis den selvstændige har haft mange sygeperioder.

Se Principafgørelse D-27-96, hvor Ankestyrelsen tiltrådte, at sygemeldte ved fremtidige sygeperioder havde pligt til at anmelde sygefravær til kommunen på 1. fraværsdag. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at de mange korte sygeperioder pågældende havde i perioden 13. juli 1994 – 14. juli 1995 (40 dage fordelt på 13 perioder) måtte betragtes som særlige omstændigheder, der kunne begrunde kravet om tidligere anmeldelse.

Ankestyrelsen bemærkede dog samtidig, at kommunen ikke havde hjemmel til at forlange, at den sygemeldte skulle anmelde sygefraværet til egen læge på 1. sygedag.

Formkrav

43.2 Formkrav til anmeldelsen

Anmeldelsen kan enten ske via den digitale indberetningsløsning på www.virk.dk eller på papirblanketten dp 200C.

Sker anmeldelsen via www.virk.dk, anses anmeldelsestidspunktet for at være det tidspunkt, hvor den selvstændige signerer anmeldelsen på www.virk.dk. Tidspunktet for signeringen fremgår af den digitale anmeldelse, som kommunen modtager, samt af anmelderens kvittering.

Vælger den selvstændige at anmelde sygefraværet på en papirblanket, dp 200C, anses anmeldelsestidspunktet for at være det tidspunkt, hvor kommunen modtager blanketten. Det vil sige hvis første fraværsdag er en mandag, er anmeldelsesfristen overholdt, hvis blanketten modtages i kommunen den efterfølgende mandag. Anmeldelse til kommunen anses for at være sket rettidigt, hvis blanketten er lagt i kommunens postkasse inden kommunens lukketid, uanset hvornår kommunens postkasse rent faktisk tømmes. Se Principafgørelse D-18-95.

Dispensation

43.3 Overskridelse af fristen

Overholder den selvstændige ikke fristen for anmeldelse, kan den selvstændige først modtage sygedagpenge fra den dag, hvor anmeldelsen er modtaget.

Hvis den manglende overholdelse af fristen skyldes, at den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde til tiden, kan kommunen udbetale sygedagpenge for tiden før anmeldelsesdagen. Tilsvarende gælder, hvis den selvstændige på grund af andre særlige undskyldende forhold ikke har anmeldt rettidigt.

Særlige omstændigheder kan foreligge, når den selvstændige ikke har overholdt fristen på grund af forkert vejledning fra myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene.

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om der foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde dispensation.

Ved afgørelsen om dispensation må der lægges vægt på, om den selvstændige må antages at være bekendt med anmeldelsesfristerne. Dispensation vil således efter omstændighederne kunne gives, hvis den selvstændige ikke tidligere har modtaget sygedagpenge fra kommunen. Er der forløbet flere år uden sygeperioder siden tidligere dispensation, vil dette forhold efter omstændighederne også kunne tillægges afgørende vægt. Har den selvstændige imidlertid haft dp 200C med fortrykte anmeldelsesfrister i hænde i god tid før udløbet af anmeldelsesfristen, vil der ikke kunne lægges vægt på, at en tidligere dispensation ligger langt tilbage.

Ved vurderingen af, om der kan gives dispensation, må der endvidere lægges vægt på, om den selvstændige har indgivet anmodning om sygedagpenge til kommunen uden unødigt ophold.

Efter 6 måneder

43.4 Ingen dispensation, hvis over 6 måneder

Der kan ikke gives dispensation, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden.

Hvis den selvstændige stadig er sygemeldt og først henvender sig til kommunen efter 6 måneders sygdom, ydes der sygedagpenge fra anmeldelsesdatoen, hvis de øvrige betingelser for udbetaling er opfyldt, herunder at beskæftigelseskravet er opfyldt ved sygdommens indtræden.

Har en selvstændig inden udløbet af 6 måneders-fristen henvendt sig til kommunen med oplysninger eller ønsker, som burde have givet kommunen anledning til at vejlede om sygedagpenge, vil anmodning om sygedagpenge ikke kunne afslås med begrundelsen, at den er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden. Se Principafgørelse D-2-94. Til orientering kan oplyses, at en henvendelse til kommunens serviceafdeling med henblik på ændring af forskudsopgørelse ikke automatisk giver kommunen anledning til at vejlede om sygedagpenge. Se Principafgørelse D-23-97.

Bilag 3. Relevante principafgørelser (SM´ere) fra Ankestyrelsen

SM D-8-95

SM D-8-95. Dagpenge – anmeldelse – frist – begrundelse

Sag nr. 2

Sag nr. 2

Resumé :

Lønmodtageren var syg i perioden 29. august til 2. september 1994. arbejdsgiveren underskrev blanket dp 200 A den 16. september 1994. blanketten blev underskrevet af lønmodtageren den 20. oktober 1994, og stemplet modtaget i kommunen samme dag.

Kommunen gav afslag på dagpenge, idet der blev lagt vægt på, at der i forbindelse med sygefravær i sommeren 1990 var blevet dispenseret fra reglerne, som lønmodtageren samtidig skriftligt var blevet orienteret om.

I anken anførte lønmodtageren bl.a., at hun ikke var gjort bekendt med tidsfristen og forgæves havde søgt oplysning i kommunen, da formuleringen på ansøgningen om sygedagpenge forekom lidt svævende. Det anførtes videre, at lønmodtageren sidst søgte om sygedagpenge i 1990, hvor lønmodtageren muligvis fik en påtale med hensyn til tidsfristen.

Afgørelse:

Lønmodtageren havde ikke ret til dagpenge fra den 29. august 1994 til og med den 2. september 1994, da anmodningen først var modtaget i kommunen den 20. oktober 1994.

Dagpengeudvalget henviste til samme lovbestemmelse som i den foregående sag, og til § 22 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1994.

Dagpengeudvalget fandt ikke, at der i øvrigt forelå særlige undskyldende forhold, der kunne begrunde dispensation fra anmeldelsesreglerne, jf. bekendtgørelsens § 24.

Dagpengeudvalget lagde ved afgørelsen navnlig vægt på, at lønmodtageren først afleverede anmodningen mere end én måned efter at have modtaget den fra arbejdsgiveren.

Dagpengeudvalget tiltrådte med denne begrundelse kommunens afgørelse.

Sag nr. 5

Sag nr. 5

Lønmodtageren var syg i perioden 24. oktober til 6. november 1994.

Blanket dp 200 B, anmodning om dagpenge, blev underskrevet og afsendt fra A-kassen den 1. november 1994.

Kommunen gav afslag på dagpenge og lagde vægt på, at der i forbindelse med et tidligere fravær i januar 1991 var dispenseret fra reglerne om anmeldelse og orienteret skriftligt om disse.

I anken henvistes til, at blanketten var afsendt for sent af A-kassen, og at lønmodtageren derfor ikke havde haft mulighed for at indsende den rettidigt. Der henvistes endvidere til, at den tidligere dispensation lå helt tilbage i 1991, hvorfor lønmodtageren ikke kunne huske fristen på 8 dage.

Afgørelse

Lønmodtageren havde ikke ret til dagpenge fra den 24. oktober 1994 til og med den 6. november 1994, da anmodningen først var modtaget i kommunen den 7. november 1994.

Dagpengeudvalget henviste til samme lovgrundlag som i de foregående sager.

Dagpengeudvalget fandt ikke, at der i øvrigt forelå særlige undskyldende forhold, der kunne begrunde dispensation fra anmeldelsesreglerne, jf. bekendtgørelsens § 24.

Dagpengeudvalget lagde ved afgørelsen vægt på, at lønmodtageren måtte antages ikke at have foretaget anmeldelse til kommunen hurtigst muligt efter at have modtaget anmeldelsesblanketten fra A-kassen.

Dagpengeudvalget tiltrådte med denne begrundelse kommunens afgørelse.

SM D-21-95

[SM D-21-95. Dagpenge – anmeldelse – frist – begrundelse](#)

Resumé :

Dispensation fra anmeldelsesfristen på grund af særlige undskyldende forhold, idet en tidligere dispensation lå 2 år og 4 måneder tilbage uden mellemkommende sygeperioder.

Sagsfremstilling:

Lønmodtageren var syg i perioden 27. marts til 21. april 1995..

Blanket dp 200 A blev underskrevet af arbejdsgiveren den 10. maj 1995 og samme dag af lønmodtageren. Blanketten blev modtaget i kommunen den 11. maj 1995.

Kommunen henviste til, at der tidligere – i januar 1992 – var dispenseret fra reglerne om anmeldelse og skriftligt var orienteret om reglerne.

I anken var anført, at arbejdsgiveren havde ordnet alt angående sygedagpenge, sidst lønmodtageren fik dagpenge, så han ikke vidste, at han skulle udfylde noget.

Afgørelse:

Lønmodtageren havde ret til dagpenge fra den 10. april 1995 til den 21. april 1995.

Efter dagpengelovens § 6, stk. 2 skal sygdomstilfælde anmeldes til kommunen senest 1 uge efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt.

Når anmodningen om dagpenge indgives senere end denne frist, indtræder retten til dagpenge først fra anmodningens modtagelse, jf. § 22 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1994.

Dagpengeudvalget fandt i dette tilfælde, at der forelå særlige undskyldende forhold, der kunne begrunde dispensation fra anmeldelsesreglerne, jf. ovennævnte bekendtgørelses § 24.

Dagpengeudvalget lagde ved afgørelse vægt på, at lønmodtageren ikke havde været sygemeldt efter december 1992, og at der var gået mere end 2 år, siden han i forbindelse med dispensation fra anmeldelsesfristen i januar 1993 modtog blanket dp 223 med orientering om anmeldelsesreglerne.

Dagpengeudvalget ændrede således kommunens afgørelse.

SM D-19-97

SM D-19-97. Dagpenge – anmeldelse – frist

Resumé :

En lønmodtager, som ca. 2 år og 3 måneder tidligere havde fået dispensation fra anmeldelsesfristen på 1 uge efter 1. fraværsdag, kunne ikke på ny få dispensation. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at A-kassen havde underskrevet anmodningsblanketten på 1. sygedag, og på at anmeldelsesreglerne står trykt på blanketten. *)

*) Note: Sammenhold med SM D-21-95 hvor dagpengeskemaet først var underskrevet af arbejdsgiveren ca. 3 uger efter raskmeldingen.

Sagsfremstilling:

En arbejdsledig lønmodtager var sygemeldt i perioden 6. – 13. november 1996. dagpengeskemaet blev underskrevet af A-kassen den 6. november, men først modtaget i kommunen den 14. november.

Lønmodtageren havde ikke ret til dagpenge fra den 6. november til 13. november 1996.

Efter dagpengelovens § 6, stk. 2, skal sygdomstilfælde anmeldes til kommunen senest 1 uge efter 1. fraværsdag.

Når anmodningen om dagpenge indgives senere end denne frist, indtræder retten til dagpenge som hovedregel først fra anmodningens modtagelse, jf. § 22 i socialministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1994.

Dagpengeudvalget fandt ikke, at der i øvrigt forelå særlige undskyldende forhold, der kunne begrunde dispensation fra anmeldelsesreglerne, jf. ovennævnte bekendtgørelses § 24.

Dagpengeudvalget tiltrådte således kommunens afgørelse.

Bilag 4. Forslag til standardafgørelse for så vidt angår lønmodtagere

Du er ikke berettiget til udbetaling af dagpenge fra kommunen i forbindelse med dit sygefravær i ovennævnte periode, da anmeldelsen af dit sygefravær er modtaget i kommunen senere end en uge efter første fraværsdag, og derved ikke er anmeldt rettidigt, jf. § 38, stk. 1 i lov om sygedagpenge.

Der er ved afgørelsen lagt vægt på, at kommunen har modtaget blanket dp XXX – anmodning om sygedagpenge – den XXX, og at din første fraværsdag på grund af sygdom var den XXX.

Hvis anmodning om sygedagpenge indgives senere end fastsat i § 38, stk. 1 og 2, har du først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen modtages, jf. § 38, stk. 5 i lov om sygedagpenge.

Kommunen har vurderet, at der ikke i sagen i øvrigt foreligger særlige undskyldende forhold, der har bevirket, at anmeldelsen ikke er sket rettidigt. Der findes derfor ikke grundlag for at fravige den i loven fastsatte anmeldelsesfrist, jf. § 38, stk. 6 i lov om sygedagpenge.

Kommunen har herunder lagt vægt på, at XXXXXXXXXXXX

Kommunens afgørelse kan påklages til Beskæftigelsesankenævnet inden 4 uger efter modtagelsen af denne. En eventuel klage skal indgives til kommunen.

Bilag 5. Forslag til standardafgørelse for så vidt angår selvstændige

Du er ikke berettiget til udbetaling af dagpenge i forbindelse med dit sygefravær i ovennævnte periode, da anmeldelsen af dit sygefravær er modtaget i kommunen senere end tre uger/ en uge efter første fraværsdag, og derved ikke er modtaget rettidigt, jf. § 43, stk. 1, jf. § 41, i lov om sygedagpenge.

Kommunen har ved afgørelse lagt vægt på, at kommunen har modtaget blanket dp XXX – anmodning om sygedagpenge – den XXX, og at din første fraværsdag var den XXX.

Såfremt anmodningen om sygedagpenge fra kommunen indgives senere end fastsat i § 43, stk. 1 eller 2, har du først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen er modtaget, jf. § 43, stk. 4 i lov om sygedagpenge.

Kommunen har vurderet, at der ikke i sagen i øvrigt foreligger særligt undskyldende forhold, der har bevirket, at anmeldelsen ikke er sket rettidigt. Der findes derfor ikke grundlag for at fravige den i loven fastsatte anmeldelsesfrist. Jf. § 43, stk. 5 i lov om sygedagpenge.

Kommunen har herunder lagt vægt på, at XXXXXXXXXXXXXXXX

Kommunens afgørelse kan påklages til Beskæftigelsesankenævnet inden 4 uger efter modtagelsen af denne. En eventuel klage skal indgives til kommunen.

Måleskema til undersøgelse af kommunernes praksis i region Sjælland for afslag på udbetaling af dagpenge, hvor anmodningen er indgivet for sent, jf. § 38, stk. 5 og 6, og § 43, stk. 4 og 5, i lov om sygedagpenge	
Identifikation af sagen	
Kommune	
Kommune nr.	
Sagsnr.	
Sagsbehandler (initialer)	
1. Grundoplysninger	
1.1. Borgerens fødselsdato	
1.2. Køn	1. Mand 2. Kvinde
1.3. Arbejdsstatus	1. Lønmodtager 2. Selvstændig
2. Oplysninger om kommunens afgørelse	
2.1. Dato for kommunens afgørelse?	1. Dato 2. Uoplyst
2.2. Hvad går kommunens afgørelse ud på?	1. Afslag på udbetaling af dagpenge, fordi anmodning er indgivet for sent, jf. dagpengelovens § 38, stk. 5 og 6. 2. Afslag på udbetaling af dagpenge, fordi anmodning er indgivet for sent, jf. dagpengelovens § 43, stk. 4 og 5. Bemærkninger:

3. Den materielle vurdering af kommunens afgørelse	
3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig?	<p>1. Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis</p> <p>2. Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag</p> <p>Bemærkninger:</p>
3.2. I hvilket omfang er sagen oplyst?	<p>1. Ingen oplysninger mangler</p> <p>2. Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler</p> <p>3. Flere og/eller væsentlige oplysninger mangler</p> <p>4. Afgørende oplysninger mangler</p> <p>Bemærkninger:</p>
3.3. Er anmodningen om sygedagpenge anmeldt for sent i henhold til dagpengelovens § 38, stk. 1 eller § 43, stk. 1?	<p>1. Ja</p> <p>2. Nej</p> <p>Bemærkninger:</p>
3.4. Har kommunen forholdt sig til, om der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen, jf. dagpengelovens § 38, stk. 6, og § 43, stk. 5?	<p>1. Ja</p> <p>2. Nej</p> <p>Bemærkninger:</p>
3.5. Har betingelsen om hospitalsophold været opfyldt som grundlag for at dispensere fra anmeldelsesfristen, jf. dagpengelovens § 38, stk. 6 eller § 43, stk. 5?	<p>1. I høj grad</p> <p>2. I nogen grad</p> <p>3. I ringe grad</p> <p>4. Nej</p> <p>5. Ikke relevant</p> <p>Bemærkninger:</p>

<p>3.6. Har betingelsen om ophold i udlandet været opfyldt som grundlag for at dispensere fra anmeldelsesfristen, jf. dagpengelovens § 38, stk. 6 eller § 43, stk. 5?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant <p>Bemærkninger:</p>
<p>3.7. Har betingelsen om andre særligt undskyldende forhold været opfyldt som grundlag for at dispensere fra anmeldelsesfristen, jf. dagpengelovens § 38, stk. 6 eller § 43, stk. 5?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant 6. Kan ikke efterprøves <p>Bemærkninger:</p>
<h2>5. Vurdering af formelle regler i øvrigt</h2>	
<p>5.1. Hvilken form har afgørelsen?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Skriftlig afgørelse 2. Skriftligt notat i kommunens journal 3. Anden form <p>Bemærkninger:</p>
<p>5.2. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med FVL §§ 22-24, eller opfylder det skriftlige notat kravet om, at det skal fremgå, hvilken afgørelse der er truffet med hvilken hjemmel?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant <p>Bemærkninger:</p>
<p>5.3. Er klagevejledningen korrekt? Der henvises til FVL § 25</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant 6. Kan ikke efterprøves <p>Bemærkninger:</p>
<p>5.4. Har der været foretaget partshøring?</p>	

	<p>1. Ja 2. Nej 3. Partshøring er ikke aktuel</p> <p>Bemærkninger:</p>
5.5. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten?	<p>1. Ja 2. Nej</p> <p>Bemærkninger:</p>

Statsforvaltningen
Sjælland
Dronningensgade 30
4800 Nykøbing F
Tel 7256 7600
sjælland@statsforvaltning.dk

www.statsforvaltning.dk